

ПРЕС КЛИПИНГ

12. октобар 2012.

НАСЛОВИ

ХОЋЕМО ЛИ СЕ УГЛЕДАТИ НА ХРВАТЕ? (стр. 4)

ПРВИХ ДЕСЕТ СА ЛИСТЕ ДРЖАВИ ДУГУЈЕ ВИШЕ ОД МИЛИЈАРДУ ЕВРА (стр. 5)

БЕЗ НАПРЕТКА КА ТРЖИШНОЈ ПРИВРЕДИ (стр. 7)

НАШИ РАДНИЦИ ДЕПОРТОВАНИ ИЗ БЕЛОРУСИЈЕ (стр. 2)

ДРЖАВА НАС ПЉАЧКА НА СТРУЈИ И ЗАКОН ТУМАЧИ КАКО ЈОЈ ВОЉА (стр. 2)

„УРАЛВАГОНЗАВОД” ПРЕГОВАРА С ВЛАДОМ О КУПОВИНИ ЖЕЛЕЗАРЕ (стр. 11)

ДРЖАВА ПЛАЋА ЧАК ПОЛА ПЕНЗИЈЕ (стр. 8)

НИГДЕ НЕМА ДОМАЋЕГ УГЉА (стр. 9)

УДАР НА ЦЕП ИЛИ СТРОЖА КОНТРОЛА (стр. 3)

СИВА ЕКОНОМИЈА СРБИЈЕ НАТПРОСЕЧНА (стр. 10)

ИСТАЊИЛА СЕ КУПОВНА МОЋ (стр. 11)

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/347368/Nasi-radnici-deportovani-iz-Belorusije>

НАШИ РАДНИЦИ ДЕПОРТОВАНИ ИЗ БЕЛОРУСИЈЕ

Прва група од 21 грађевинца који тврде да их је, не исплаћујући им дневнице, преварио Негослав Миливојевић, власник фирме „Срб-Бело-строј“ у Минску, вратила се у Србију. Тромесечна голгота завршила се тако што их је депортовала екстрадициона полиција.

Преварени радници

Мирослав Јатаковић у Белорусију је стигао, како каже, преко посреднице Стане Јокановић из Шапца, „која је понудила посао с дневницом од пет долара на сат, два obroка дневно и хотелским смештајем“ - уз провизију од 100 евра.

- Чекао нас је посао на градњи хотела, бензинске пумпе и још неких објеката. Никакав уговор нисмо добили, а морали смо да Миливојевићу предамо пасоше уз објашњење да му требају да би нам средио папире - сећа се Мирослав.

Уместо хотелског смештаја, грађевинце је сачекао напуштени дом у засеоку Заславље, без струје, воде и тоалета. За оброк су на почетку добијали пециво, али је то убрзо прекинуто.

Српске грађевинце пре три дана је покупила емиграциона полиција и депортовала их возом пошто нису имали никакве радне папире.

У Белорусији је остала још једна група грађевинаца који покушавају да скупе новац за карту.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/347156/Drzava-nas-pljacka-na-struji-i-zakon-tumaci-kako-joj-volja>

ДРЖАВА НАС ПЉАЧКА НА СТРУЈИ И ЗАКОН ТУМАЧИ КАКО ЈОЈ ВОЉА

Држава нема намеру да врати паре грађанима које је од њих узео ЕПС наплаћујући им ПДВ по повећаној стопи од 20 одсто на рачунима за струју коју су потрошили у септембру јер је, тврде надлежни, све урађено по закону. У удружењима потрошача кажу да би ЕПС требало бар да умањи рачуне за октобар, док правници тврде да има основа да се затражи мишљење Уставног суда.

- Одлука да се грађанима на септембарским рачунима наплати ПДВ од 20 одсто није у складу с Уставом и треба испитати уставност законских одредби на које се у ЕПС-у позивају. Уставни суд би морао да утврди да ли је злоупотребљен монополски положај ЕПС-а - каже адвокатица Оливера Новаковић.

У ЕПС-у и Министарству енергетике пак тврде да ЕПС није направио пропуст.

- ЕПС је испоштовао смернице које је добио од Министарства финансија - каже Александар Обрадовић, в.д. генералног директора ЕПС-а.

Упитан због чега грађанима струја није могла бити прочитана последњег дана септембра, Обрадовић је рекао да то предузеће не може за један дан да прочита сва бројила.

У Министарству финансија кажу да нема разлога за враћање новца.

- Закон о ПДВ-у члану 14. каже да промет добара настаје даном читавања стања примљене воде, електричне енергије, гаса и топлотне енергије. На сав промет који се изврши после 1. октобра, примењује се стопа ПДВ-а од 20 одсто - кажу у овом Министарству.

Међутим, они не помињу да Закон о заштити потрошача у члану 91. каже да је „трговац дужан да рачуне за пружене услуге од општег економског интереса доставља без кашњења и у роковима који омогућавају да потрошач прати остварену потрошњу и задужење за обрачунски период од највише месец дана“.

Тим чланом јасно је показано да је ЕПС био дужан да ограничи септембарски рачун на тај месец и да не може да обрачун преноси у октобар како би повећао стопу ПДВ-а.

Горан Паповић, председник Националног удружења потрошача, истиче да ЕПС не може да се позива на време читавања потрошене струје, јер је струја прометована у септембру.

- Очито да је реч о пљачки у складу са законом и злоупотреби монопола, јер је требало напунити буџет. То што су они читавали струју од 1. до 5. октобра је проблем ЕПС-а, а не потрошача. Они би морали то да исправе на рачунима или бар да у наредном месецу одбију одговарајући износ - каже Паповић.

<http://www.dnevnik.rs/drustvo/udar-na-dzep-ili-stroza-kontrola>

УДАР НА ЦЕП ИЛИ СТРОЖА КОНТРОЛА

Статистика показује да се у Србији ређе иде на боловање дуже од 30 дана и да ту могућност користе они који заиста нису у стању да раде. Дуже од 30 дана у Србији је, по подацима Републичког фонда за здравствено осигурање, 2010. боловало готово 70.000 запослених.

Свако је, у просеку, боловао по 50 дана, а сви заједно су одсуствовали с посла укупно 3.517.418 дана. Боловања дужа од 30 дана користи годишње око један одсто од укупно 6,9 милиона осигураника. Од 1,85 милион осигураника прошле године боловало је њих 67.000, а боловало се у просеку по 50 дана. На име накнаде за боловања укупне обавезе РФЗО-а достигле су 5,37 милијарди динара.

Међутим, нема прецизних података о томе да ли је смањење боловања резултат бољег здравља и бриге за њега, удара на џеп пацијента па многи раде и када су болесни или су предузете мере РФЗО, који плаћа боловање дуже од 30 дана, утицале на то да се смањи злоупотреба боловања. Има и оних који кажу да јесте смањен број боловања, али, пошто се смањило и број запослених, процентуално боловања су остала на истом нивоу. Здравствене

комисија које одобравају боловање преко 30 дана поштриле су контроле јер се дешавало да особа због операције буде на боловању месецима, а да се касније утврди да уопште нема трагова операције.

На смањење боловања преко 30 дана утицало је прописивање дужине боловања за поједине болести и стања па се тако унапред зна колико пацијент максимално може боловати. Број дана одсуства с посла због болести, за сваку дијагнозу појединачно, дефинисан је Правилником о боловањима. По њему, рецимо, за прелом кука или кичме, по завршетку болничког лечења пацијент ће моћи да добије 90 дана боловања, за акутни бронхитис 21 дан, за тромбозу вена 30, а у тежим случајевима и до 60 дана... Само у изузетним случајевима, када се утврди да пацијент ипак није излечен јер је лошије реаговао на терапију или је дошло до компликација, боловање се може продужити и изван прописаног рока. Како кажу у комисијама РФЗО-а, у почетку примене Правилника било је негодовања пацијента због ограничавања боловања, али после непуне године његове примене су далеко боље информисани о њему, унапред знају колико боловања могу добити па је и негодовања мање.

Ранијих година је из здравственог буџета издвајано три пута више новца за боловања, а сада се све више приближавамо европским земљама које су издвајање за ове намене свеле на разумнију меру. Међутим, та „разумна мера“ за нашу здравствену касу још увек је огромна. Иначе, велика издвајања за исплату боловања из здравствене касе нису проблем само наше земље јер од те „бољке„ пате и земље у окружењу. Боловање дуже од 30 дана користе углавном трауматолошки и онколошки пацијенти, они који болују од кардиоваскуларних болести и компликација у трудноћи.

B 92

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2012&mm=10&dd=12&nav_id=651044

ХОЋЕМО ЛИ СЕ УГЛЕДАТИ НА ХРВАТЕ?

Београд -- Синдикати у Србији још увек нису заказали датум одржавања најављених протеста због великих поскупљења почетком октобра, ниских плата и лошег стандарда.

Након што се [у четвртак у Загребу окупило више хиљада радника на неочекивано масовним демонстрацијама](#) против владине политике и мера штедње, поставља се питање да ли ће се слично ускоро десити и у Србији. Иако су проблеми радника велики, изгледа да све веће незадовољство грађана ипак неће моћи да се преточи у масовне протесте у Србији.

Један од синдиката који најављује масовне протесте је Савез самосталних синдиката Србије. Они траже да Влада реагује на драстично повећање цена са једне стране и реалан пад плата са друге.

[Лидер тог синдиката Љубисав Орбовић је одмах после октобарског скока цена дао рок влади од 15 дана да врати цене основних животињских намирница.](#)

Протест још није заказан, не зна се ни датум мада је сада, како каже Орбовић један од преломних момената у Србији.

"Наш посао је да позовемо народ и изађемо на улицу, мислим да имамо изузетно велику

подршку, можда већу него икада до сада када смо имали протесте. Незадовољство је велико и ту говоримо и о запосленима и о пензионерима, незапосленима, младима који немају будућност у овој земљи. Ово је питање егзистенције и будућности свих грађана Србије а не ове или оне политичке опције или овог или оног убеђења“, каже Орбовић.

Незадовољни су и у Синдикату Независност, а према речима председника тог синдиката Бранислава Чанка незадовољство постоји не само међу радницима, већ и међу све бројнијима на Бироу за незапослене. Чанак каже да ће протести постати масовни када захтеви буду јасно постављени.

"Дакле не зато што ће неко од нас хтети да парадира на улицама него зато што ће се клима у нашој организацији толико усијати да ћемо морати да изађемо на улицу. Значи важно је да се погоди права тема. То се дешава у Шпанији, Грчкој, Француској, Италији, то што видите на снимцима, те људе на њиховим улицама, можда је свега 10 – 15 посто међу њима чланова синдиката, све остало су грађани који су препознали свој интерес и придружили се протесту синдиката“.

На питање зашто већ дуго нема масовних протеста у Србији Чанак указује на разједињеност синдиката, а Орбовић на апатију и неповерење грађана.

Ситуацију, међутим, додатно отежава и одсуство координираних масовних протеста и солидарности, оцењује професор Факултета политичких наука и стручњак за област синдикалног организовања Зоран Стојиљковић.

"Криза ужасно дисциплинује делује на запослене и ствара страх од губтика посла. И то је комбиновано са једном флуидном свешћу која с једне стране не препознаје јасне кривце, није вам крви ни ваш власник нити политички комесар на челу јавног предузећа нити само влада него и криза, међународна заједница и шта год. А уз то треба додати ионако слабу солидарност“

И поред тога што је апатија велика, што постоји дубоко незадовољство грађана и стандардом и сопственом позицијом са никада вишом незапосленешћу, тешко је очекивати да ће заиста бити координираних масовних протеста.

"Не само зато што у Србији не постоји ни традицију аутономног синдикалног организовања, него и зато што се овде људи држе логике да ћуте док год како тако иде, а када дође твој ред да протестујеш рачунај да нико неће доћи да те подржи јер ни ти ниси подржао оне пре тебе. И то није само проблем металске индустрије или слично него свуда, и оброзавњу или медијима", закључује Стојиљковић.

Danas.rs

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/prvih_deset_sa_liste_drzavi_duguje_vise_od_milijardu_evra.4.html?news_id=249142

Пореска управа објавила списак 500 фирми и 500 предузетника са највећим неизмиреним обавезама

ПРВИХ ДЕСЕТ СА ЛИСТЕ ДРЖАВИ ДУГУЈЕ ВИШЕ ОД МИЛИЈАРДУ ЕВРА

Аутор: А. Милошевић

Београд - Пореска управа Србије управо је објавила квартални списак 500 највећих пореских дужника који и даље обилује именима познатих државних и приватизованих фирми у стечају или реструктурирању, али и појединим компанијама које важе за успешне, због чега се не би очекивало да држави не плаћају порез. Листу, као и раније, предводе четири банке у стечају: Беобанка са 28 милијарди динара дуга, Инвестбанка са 21 милијарду, Астра банка са 18,2 милијарде неизмиреног пореза и Београдска банка која држави дугује 15,3 милијарди. Шансе за наплату овог новца практично не постоје.

На петом месту по висини дуга налазе се рудници угља Ресавица, јавно предузеће које дугује 10,24 милијарде динара, а одмах иза је Ју-ес стил Србија у стечају, угашени огранак америчког гиганта у производњи челика који је по одласку из Смедерева оставио порески дуг од 6,4 милијарде динара. Скоро исто толико, шест милијарди, дугује и Симпо, Ресавска банка у стечају држави дође 5,7 милијарди, фирма Протекта, такође у стечају још 5,4, а Застава оружје 4,9 милијарди динара. Тиме се затвара „топ листа“ 10 највећих пореских дужника, који су заједно буџет Србије својим неплаћањем пореза оштетили за чак 121 милијарду динара, односно више од милијарду евра!

Од познатијих фирми, при врху списка су још и ПКБ ад у реструктурирању које није платило 3,8 милијарде, Астра симит браће Карић које дугује 3,5 милијарде, па РТБ Бор рудници бакра са 3,26 милијарди динара дуга, РТБ Бор рафинација са 3,17 и Станком банка са 2,16 милијарди. Нешто мање новца дугују Подрум Палић - 1,6 милијарди и Борба - 1,5 милијарди.

Једна од ретких фирми на списку која није ни у реструктурирању ни у стечају, а дугује толико новца држави је Верано моторс који није платио порез у износу од 1,49 милијарди динара. Магнохром дугује 1,4 милијарде, Агрожив 1,2, а ИМТ 1,05, чиме се затвара списак оних предузећа од којих Пореска управа потражује по више од милијарду динара.

Позната имена се ту, међутим, не завршавају, па тако Навип дугује 921 милион, Ниш експрес 896, Ласта 773, а Јумко 703 милиона динара.

Даље на листи су неке од фирми чија имена би мало ко очекивао да види на оваквом „црном списку“. Тако Радио телевизија Србије држави на име пореза дугује 441 милион динара, што је износ који „садржи 12 неплаћених рата по споразуму о репрограму дуга који је истекао 2. јула 2012. године“. Фудбалски клуб Партизан се, такође, нашао на листи и то на 178. месту са дугом од 424,8 милиона динара. И ова фирма има споразум са Пореском управом о одложеном плаћању 373.800.732 динара на 12 месечних рата, од којих је прва рата доспела за плаћање у фебруару, а клуб до сада није платио осам доспелих рата.

На 203. месту листе је Пинк интернешнел Жељка Митровића, који држави није платио 372,4 милиона динара, али редовно измирује обавезе по споразуму о плаћању на рате са Пореском управом и управо је тражио нови репрограм дуга.

Коначно, на 211. месту је ГСП Београд са дугом од 360,8 милиона динара. Овом предузећу је у марту ове године одобрено одложено плаћање дуга од чак 1,5 милијарди динара на пет месечних рата, од којих је прва доспела за плаћање прекјуче, тако да списак дужника са 30. септембром као даном пресека не показује да ли је ГСП на време измирио ову рату. Ово предузеће је затражило и нов репрограм дуга.

Ненаплативи дугови

Крагујевац - Међу највећим крагујевачким пореским дужницима има предузећа којима је, практично, дуг ненаплатив. Некадашња Заставина Фабрика аутомобила, на пример, постоји још само на папиру, пошто је комплетну имовину и део запослених још почетком 2010., преузела компанија Фијат аутомобили Србија .Индустрија Филип Кљајић, такође више не постоји после неуспешне приватизације. Ненаплативи су и дугови Заставе камиона и групе Застава возила, јер је у реструктурирању, и њене обавезе сервисира држава. Дуг ће тешко моћи да се наплати и од Аутосабраћаја који и након подржављења привређује на ивици финансијског колапса, а у ништа бољој ситуацији није ни приватизована Застава ковачница. З.Р.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/bez_napretka_ka_trzisnoj_privredi_4.html?news_id=249145

Економски део извештаја Европске комисије о Србији

БЕЗ НАПРЕТКА КА ТРЖИШНОЈ ПРИВРЕДИ

Аутор: Р. Ћ.

Београд - Из свог детаљног извештаја о стању економије Србије, у коме нема много података који већ нису познати јавности, Европска комисија закључује да током последњих годину дана у Србији није било значајног напретка ка успостављању функционалне тржишне привреде. "Консензус о основама тржишне економије је очуван, а и потребно је да буде ојачан", наводи се у извештају и Србија опет упућује на потребу значајног реструктурирања своје привреде „како би на средњи рок могла да се носи са притисцима конкурентности и силама тржишта у оквиру Уније“ са којом је „трговинска интеграција остала висока“.

Економијом и даље доминирају услужне делатности, наводи се у извештају, а удео пољопривреде остаје значајан. Удео пољопривреде и индустрије у укупној економији нешто је порастао током 2011. године и достиже 10,4, односно 27,7 одсто укупне остварене додате вредности, док је удео услуга пао са 63 одсто на 61,9 одсто. Запосленост је пала у сва три сектора, али највише у пољопривреди, чији удео у укупној запослености је пао са 21,5 одсто у априлу 2011. године на 20,4 одсто у априлу 2012. године. Удео запослених у индустрији остао је непромењен, а удео запослених у услужним делатностима порастао је на 53,4 одсто од укупног броја запослених.

Ситуација на тржишту рада даље је погоршана током 2012. године, а креирању радних места није допринео ни економски раст из 2011. године него је број запослених пао за шест процената, а у првој половини 2012. број регистрованих запослених смањен је за 1,5 процената, наводи се у извештају. Стопа незапослености је порасла на 25,5 одсто у априлу 2012. године према 23 одсто у 2011. и 19,2 одсто у 2010. години. Стопа запослености је пала на најнижи ниво у последњој деценији. Незапосленост у Србији је структурна и око три четвртине незапослених без радног места је дуже од годину дана.

Запосленост је 2011. године смањена чак и у секторима са позитивном стопом раста, а изузетак су чиниле јавна администрација, образовање и здравство у којима је запосленост наставила експанзију, наводи се у извештају.

У извештају се даље наводи да је државни утицај у економији остао висок и да компаније у државном власништву запошљавају више од 10 одсто укупно запослених у легалном сектору и праве губитке од око милијарду евра годишње или 40 одсто укупних губитака у економији. „Приватизација друштвених предузећа је практично заустављена“, наводи се у Извештају ЕК о напретку Србије и прецизира да су током 2011. године тендером продате само две фирме, а исто толико методом аукције. Захваљујући пропалим приватизацијама, раскинутим уговорима и ренационализацији, држава још има контролу над великим бројем компанија: портфолио Агенције за приватизацију састоји се од 448 фирми. У процесу реструктурирања је 171 предузеће и већина ће бити продата кроз банкрот или ликвидацију.

После реалног раста БДПа од 1,6 одсто у 2011. години, процењује се да је економија Србије два прва квартала 2012. окончала падом од 1,3 односно 0,6 одсто, да је, дакле, економски опоравак био слабашан, а економија је ушла у другу фазу рецесије.

Ипак, у Извештају се наводи али детаљно не објашњава, да је просечни доходак по становнику у Србији у односу на просечни доходак по становнику у ЕУ (мерено куповном моћи) порастао са 34 одсто у 2010. години на 35 одсто у 2011.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:400891-Drzava-placa-cak-pola-penzije>

ДРЖАВА ПЛАЋА ЧАК ПОЛА ПЕНЗИЈЕ

Фонд ПИО ће у 2013. години потрошити 594,4 милијарде, а од доприноса зарадити двапут мање. Исплата за 1,7 милиона најстаријих биће редовна и загарантована, а има новца и за две повишице

Од доприноса свих радника у наредној години, Фонд ПИО планира да прикупи 302,4 милијарде динара, али тај новац, ни овога пута, неће бити довољан да се намири свих 1,7 милиона пензионера. Зато ће држава у касу Фонда пребацити додатну 281 милијарду динара. Тек са овим буџетом ће моћи да се исплате све пензије, накнаде за туђу негу и помоћ, обезбеде погребни трошкови, исплате сви борци, носиоци партизанских споменица...

- Исплата пензија и у наредној години је сигурна, а обезбеђен је и новац за њихово усклађивање у априлу и октобру - каже за "Новости" Драгана Калиновић, директорка Фонда ПИО. - С обзиром на то да смо финансијски план усагласили са параметрима које нам је проследило Министарство финансија и привреде, нема разлога да бринемо хоће ли Влада или Скупштина било шта променити у нашем плану.

Ипак, када би се сви осигураници исплаћивали само од онога што Фонд заиста и заради, приходовани новац би био довољан за само половину планираних трошкова у 2013. Из тог разлога ће се остатак, објашњавају у Фонду, надокнадити из државне касе јер је управо држава гарант исплате свих права.

У финансијском сектору рачунају да би највише пара могли да зараде од запослених у државној администрацији, службама, јавном сектору... Са њихових платних листа прикупиће 277,51 милијарду динара. Од радника из приватног сектора Фонд ће добити 22,1 милијарду динара, а од пољопривредника 2,79 милијарди. Разлика ће да се надокнади са рачуна два

министарства - финансија (252,82 милијарде динара) и рада, запошљавања и социјалне политике (28,18 милијарди динара).

Тако ће у 2013. укупни расходи бити 594,4 милијарде динара, од чега је највећи износ (500,8 милијарди динара) планиран за пензије. За исплату осталих права намењено је 21,4 милијарде, а за доприносе за здравствену заштиту пензионера 61,7 милијарди динара, што су и најзначајније ставке у предвиђеним расходима.

У ГОДИНИ 100.000 НОВИХ ПЕНЗИОНЕРА

СЛУЖБЕНИЦИ на шалтерима свих филијала Фонда ПИО у наредној години добиће око 100.000 нових захтева за пензионисање. Истовремено, како показују досадашње процене, око 60.000 садашњих пензионера више неће бити на платном списку Фонда.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:400864-Nigde-nema-domaceg-uglja>

НИГДЕ НЕМА ДОМАЋЕГ УГЉА

Стоваришта огрева у понуди имају увозну робу коју нико не тражи, а разлог за то је што у појединим крајевима ниједно стовариште није прошло на тендеру за продају домаћег угља - СКЛАДИШТА огрева у западној Србији немају ни килограм домаћег угља, већ се искључиво продаје увозни, и то по цени од 13.000 до 15.000 динара. Цена домаћег угља је, иначе, шест пута мања - око 2.500 динара. Разлог томе је што ниједно стовариште у овом делу Србије није прошло на тендеру за продају угља, који је расписала ТЕ Костолац.

- У Чачку тренутно нема јефтине угља - тврди Лазо Антонијевић, власник предузећа "Хелон".
- Угаљ су, према нашим сазнањима, добиле углавном фирме у околини Костолаца.

Према информацијама до којих су дошли складиштари, од 35 фирми које су прошле на тендеру чак 19 њих су из Костолаца и околине. Неке од њих, наводно, немају запослених радника, друге се налазе у забаченим селима, које ни немају складишта угља, и где нема ни 500 становника. Сумња се да се на списку налазе различите фирме које имају истог власника, или фирма која је у поступку ликвидације и која је избрисана из евиденције Агенције за привредне регистре.

КРИТЕРИЈУМИ

Бодовање фирми обављено је по јасном критеријуму и није било никаквог фаворизовања - каже Предраг Виденовић, портпарол Рударског басена "Колубара". - Напротив, многе лазаревачке фирме замерају да су мало заступљене у расподели сушеног и сировог угља путем јавног оглашавања за период од 1. јула до краја године.

С друге стране, у расподели сушеног и сировог угља из Рударског басена "Колубара" јавним оглашавањем, од укупно 465 фирми које су тај посао добиле, 156 је из Лазаревца и околине. Многи лазаревачки приватници, зато, сматрају да су фирме са стране фаворизоване у односу на "домаће", док у "Колубари" истичу да је ранг-листа утврђена по строгој процедури и да је све јавно.

Међу онима које су прошле на јавном оглашавању за расподелу сушеног и сировог колубарског лигнита у периоду од јула до краја године, има фирми из свих крајева Србије, понајмање из лазаревачког краја. Тако, од 62 фирми које су добиле расподелу сушеног угља комад само је 19 из Лазаревца и околине. Од 41 предузећа којима је поверена расподела сушеног угља коцка

само петина је из лазаревачког краја. Од 94 које су добиле расподелу сушеног угља комад/коцка 28 је из околине Рударског басена "Колубара". Од 268 фирми које су добиле расподелу сировог угља, 101 је из лазаревачког краја...

ПРЕГЛЕД

http://www.pregled.rs/cms/index.php?option=com_content&view=article&id=1032:Siva-ekonomija-Srbije-natprose%C4%8Dna&catid=31&Itemid=101

СИВА ЕКОНОМИЈА СРБИЈЕ НАТПРОСЕЧНА

Слика економије, коју званична статистика креира и чији значај меримо величином бруто домаћег производа (БДП), постаје много животнија и ближа реалности тек када се употпуни сивим и црним сегментима привреде. Сива економија је саставни део нашег живота те стога не постоји оправдан разлог зашто би изостала из обрачуна БДП-а као што је то данас случај са Србијом. Притом је то и у складу са препорукама међународних институција и захтевом ЕУ која је још почетком прошле деценије наметнула обавезу новим чланицама да у званични БДП укључе и корекцију за сиву економију, истиче Иван Николић у свом ауторском тексту под насловом О сивој економији и БДП-у у најновијем броју Макроекономских анализа и трендова и притом подсећа да постоје различите, односно директне, индиректне и узрочне методе процене сиве економије.

Због ограничених статистичких капацитета за земље у транзицији, кандидате за ЕУ, Евростат је развио и такозвани Екхаустивенесс програм процене сиве економије који је базиран на производном принципу каже Николић и додаје да је он у односу на остале процене метода Евростата најконзервативнији. Николић подсећа да су у публикацији УН Економија коју не пратимо системом националних рачуна“ из 2008. године дате процене учешћа сиве економије по земљама из које се види да је удео сиве економије у БДП-у Србије изнад просека земаља у транзицији. Од земаља у транзицији које су прве приступиле ЕУ, сива економија је најмање учествовала у генерисању БДП-а Малте и Чешке, 5,8 односно 6,6 одсто, док је њен удео био највећи у Пољској (15,7) и Литванији (18,3 одсто). Од суседних земаља, Бугарска је званични БДП прилагодила навише за 10,2 одсто, а Румунија за 17,7 одсто. Почетком 2009. истим путем је кренула и Хрватска где је БДП номинално увећан за 11,2 одсто, а временска серија података је коригована читаву деценију уназад. Удео сиве економије у Србији процењен је на око 14,5 одсто БДП-а, подсећа Николић и додаје да проблема у статистичком евидентирању сиве економије код нас има због нетачног извештавања привредних субјеката, нерегистровања привредне активности, независно од тога да ли је она легална или илегална и статистичког необухватања регистрованих привредних субјеката. У том контексту Николић подсећа да у својим извештајима привредни субјекти често потцењују новостворену вредност, а трошкове међуфазне потрошње прецењују како би умањили или потпуно избегли плаћање фискалних обавеза, а које се, пак, реализује путем надувавања фактура – највише у делу пружања консултантских услуга, исплатом зараде на руке, плаћањем у готовини без рачуна и слично.

Истраживање упућује на закључак да је сива економија у Србији најприсутнија у трговини на велико и мало, и то највише због нетачног извештавања. Следе: остале административне и услужне делатности (пружање адвокатских услуга), грађевинарство и прерађивачка индустрија. Процењени обим сиве економије у пољопривреди је мали. Примећујемо и да је изостала процена необухваћене активности у сектору пружања услуга здравствене заштите, код нас битном резервоару сиве економије, истиче Иван Николић. Крајњи резултат истраживања је конзервативно постављен, вероватно и потцењен (присећам се и недавне

изјаве министарке регионалног развоја Верице Калановић да је удео сиве економије у Србији око 40 одсто БДП-а), али бих још једном поновио да искуство других земаља у транзицији показује да су ревизије процене УН, базиране на Евростатовој методи обрачуна, по овом питању тешко могуће.

ПРЕГЛЕД

http://www.pregled.rs/cms/index.php?option=com_content&view=article&id=1070:Istanija-se-kupovna-mo%C4%87--&catid=9&Itemid=120

ИСТАЊИЛА СЕ КУПОВНА МОЋ

Куповна моћ српских просечних плата мерена преко минималне и просечне потрошачке корпе у августу била је мања него у јулу, пре свега због поскупљења производа и услуга из ових корпи, саопштило је Министарство спољне и унутрашње трговине. Просечна потрошачка корпа у августу коштала је 60 хиљада динара, док је просечна зарада у том месецу била 42.122 динара, што значи да је мањак у кућном буџету за њену куповину био 17.878 динара. За њену куповину, дакле, било је потребно 1,42 просечне зарада, а у јулу 1,41 зарада. Августовска просечна потрошачка корпа била је, иначе, 1.995 динара или 3,44 одсто скупља од јулске, у поређењу с оном од пре годину дана цена јој је скочила осам, а у односу на ону из овогодишњег јануара чак око 13 одсто. Минимална потрошачка корпа, која се још једино обрачунава у сиромашним земљама, у августу је била безмало упола јефтинија од оне просечне и коштала је 31.904 динара и она је била 1.085 динара, или 3,5 одсто скупља од јулске, око осам одсто од оне из лањског августа и око 13 одсто од јануарске. У јулу је за ову корпу било потребно мање 0,75 одсто просечних примања, али мање него у августу прошле године (0,77) и у јануару ове године - 0,81 просечна зарада. Посматрано по градовима, у августу 2012. године куповну моћ изнад просека републике имали су Београд, Смедерево, Панчево, Нови Сад и Крагујевац. У свим градовима који се статистички прате, просечна месечна нето зарада покрила је минималну потрошачку корпу, а није била довољна за покриће просечне потрошачке корпе. **Л. Ћ.**

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Uralvagonzavod-pregovara-s-vladom-o-kupovini-Zelezare.sr.html>

„УРАЛВАГОНЗАВОД” ПРЕГОВАРА С ВЛАДОМ О КУПОВИНИ ЖЕЛЕЗАРЕ

МОСКВА – Руски државни Уралвагонзавод (УВЗ) заинтересован је за куповину Железаре Смедерево и о томе преговара са српском владом, али нема намеру да учествује на тендеру, пише данас московски дневник Комерсант.

Према писању листа, куповину отежава расписани званични тендер, јер је УВЗ планирао да „проблематично предузеће добије фактички бесплатно”.

Комерсант наводи и мишљење аналитичара да куповина акција Железаре може постати „велики терет за корпорацију”, те да су преговори са Србијом више повезани с политиком, него с привредом.

Генерални директор УВЗ-а Олег Сијенко потврдио је Комерсанту да корпорација преговара о куповини Железаре, али да „коначна одлука о сврсисходности још није донета”.

„Железара Смедерево има потенцијал за сарадњу и са филијалама УВЗ-а и са самим УВЗ-ом на Уралу”, каже Сијенко.

Извори Комерсанта који су упућени у преговоре, наводе са се ситуација искомпликовала када су српске власти објавиле тендер за избор стратешког партнера за Железару.

УВЗ је разматрао опцију у којој ће губиташку фабрику, чији су капацитети објективно застарели, добити фактички бесплатно, а затим инвестирати у рад и модернизацију предузећа, наводи извор листа и додаје да „УВЗ нема намеру да учествује на тендеру”.

Комерсант подсећа да је тендер за Железару Смедерево објављен 7. октобра и да важи до 19. октобра, и наводи да у Агенцији за приватизацију Србије кажу да могу да објаве имена заинтересованих фирми тек после тог рока.

Лист наводи да Србија покушава да прода фабрику од априла месеца, када је влада такође расписала тендер и говорила да су документацију доставиле Уралска рударско-металуршка компанија (УГМК), али да та компанија то негира, затим украјински Доњецкстаљ и луксембуршка Унилед Пилсен С.А., која је од 14. септембра и сама у банкротству.

Српске власти су затим говориле о плану да се Железара прода за један долар уз услов да купац уложи у модернизацију, те да је премијер Ивица Дачић говорио да је „велика руска компанија” спремна да уложи у Железару 100 милиона евра.

„Промену позиције око продаје Железаре у Влади Србије не објашњавају”, пише Комерсант. Државни секретар у Министарству финансија Србије Александар Љубић рекао је да је план да држава има око 25 одсто учешћа и да ће од стратешког партнера тражити да задржи све запослене.

Комерсант додаје да УВЗ испуњава услове тендера, да је његова зарада од продаје прошле године била три милијарде долара. „Других очигледних руских заинтересованих компанија за сада нема, а у другим компанијама ситуацију за сада не коментаришу, али незванично одбацују могућност куповине”, наводи лист.

Дневник преноси и оцену аналитичара Олега Петропавловског да капацитети Железаре могу да буду сувишни за постојеће стране пројекте УВЗ, а да је транспорт челика у Русију неисплатив.

У преговорима УВЗ-а с Владом Србије има више политике него бизниса: многе руске компаније, као што су Гаспром и Росњефт, најављују развој бизниса у тој земљи, додао је Петропавловски.